

Αθωνική

ΙΣΧ
ΝΙΚΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2006 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 126

Πολιτεία

Διδάσκαλός μας μόνον ό ΧΡΙΣΤΟΣ

“Ένας άνθρωπος σέ καλεϊ εις τόν οϊκον του και σέ φιλεϋει ένα ποτήρι κρασί· και εις όλην σου τήν ζωήν τόν εντρέπεσαι και τόν τιμάς. Τόν Θεόν, όπου σέ έχαρισε τόσα καλά, και έσταυρώθηκε για σένα, πόσο πρέπει να τόν εντρέπεσαι και να τόν τιμάς; Ποιος πατέρας έσταυρώθηκε για τά παιδιά του καμμίαν φοράν; Και ό γλυκύτατός μας Ίησούς Χριστός έχυσε τό αίμα Του για μās· και μās εξαγόρασε από τās χειρας του διαβόλου. Τώρα, δέν πρέπει και ήμεις να αγαπώμεν τόν Χριστόν μας; Ήμεϊς όμως όχι μόνο δέν Τόν αγαπώμεν, αλλά και τόν υβρίζομεν κάθε ήμέραν με τās άμαρτίας, που κάμνομεν.

Πρέπει, αδελφέ μου, και θέλομεν, να λέγωμεν τόν Θεόν ΠΑΤΕΡΑ, να είμεθα εύσπλαγχνοι· να κάμνομεν τούς αδελφούς μας να εύφραίνωνται. Εϊ δέ και είμεθα άσπλαγχνοι και κάμνομεν τούς αδελφούς μας και φαρμακεύονται, και βάνομεν τόν θάνατον εις τήν καρδιάν τους, δέν πρέπει να λέγωμεν πατέρα μας τόν Θεόν, αλλά τόν διάβολον, διότι να κάνωμεν τούς αδελφούς μας να φαρμακεύονται, ό διάβολος τό θέλει, ό Θεός δέν τό θέλει!

Νά χαιρεσθε και να εύφραίνεσθε, που άξιωθήκατε να είσθε εύσεβεις Όρθόδοξοι Χριστιανοί. Νά κλαίετε και να θρηνήτε τούς άσεβεις, άπίστους και αίρετικούς, γιατί περιπατοϋν εις τό σκότος· εις τās χειρας του διαβόλου.

“Ολοι οι Άγιοι με τόν Σταυρόν και με τό “Κύριε έλέησον” έπήγαν εις τόν Παράδεισον. Ήθελα, αδελφοί μου, αν ίσως και ήτο δυνατόν, να ανεβώ εις τόν ουρανόν, να φωνάξω μίαν φωνήν μεγάλην, να κηρύξω εις όλον τόν κόσμον, ότι μόνον ό Χριστός μας είναι Θεού Υίός και Θεός αληθινός, ζωή τών πάντων. Μά, επειδή δέν μπορώ να πράξω εκείνο τό μεγάλο, κάμνω τούτο τό μικρόν: περιπατώ από τόπον εις τόπον και σās διδάσκω, ως αδελφός, ότι διδάσκαλός μας είναι μόνον ό Χριστός.

Άγιού Κοσμά του Αίτωλου

Γερόντων

✘ Μάθε να υπακούης άπροφασίστως και χωρίς ανταλλάγματα. Μη βαρύνης με άσήμαντα πράγματα τόν λογαριασμόν τής ψυχής σου.

✘ Νά έχης μεγάλην ταπεινώσιν. Όχι να περιφέρης λόγια άργά ταπεινολογίας, αλλά να γίνης σκουπίδι να σε πατάνε, αν θέλης

να σε επισκεφθί ό Χριστός. Όταν συνηθίσης να λέγης στόν καθένα “εύλόγησον” και εις όλα παντού υβρίξης τόν έαυτόν σου, γρήγορα θα γευθής καρπόν ταπεινώσεως.

† Γέρων Ίωσήφ

✘ Τί είναι ό πνευματικός άγώνας; Νά, ή ψυχή είναι ένας κήπος χωρισμένος σε δύο μέρη. Στόν μισό φυτρώνουν άγκάθια και στόν άλλο μισό λουλούδια. Και έχομε μία δεξαμενή με νερό, δύο βρύσες και δύο αύλάκια. Ή μία βρύση κατευθύνει τό νερό στα άγκάθια και ή άλλη στα λουλούδια. Κάθε φορά μιά βρύση μπορώ ν’ ανοίξω. Άφήνω άπότιστα τά άγκάθια και μαραίνονται, ποτίζω τά λουλούδια και άνθίζουν.

† Γέρων Πορφύριος

✘ Μεταξύ τών ανθρώπων υπάρχουν διαφορές χαρακτήρων. Είναι εκείνοι που έχουμ μαλακές ψυχές και εύκολα πείθονται. Είναι όμως κι εκείνοι που έχουμ σκληρές ψυχές και δέν υποτάσσονται εύκολα. Έχουμ τόση διαφορά, όση τό βαμβάκι από τό σίδηρο. Τό βαμβάκι θέλει μόνο έπαλειψη λόγου. Τό σίδηρο θέλει φωτιά και καμίνι πειρασμών για να δουλευτή. Και πρέπει ό άνθρωπος, που έχει σκληρό χαρακτήρα, να δείχνη ύπομονή στους πειρασμούς για να γίνη ή κάθαρος.

† Γέρων Κλεόπας

✘ Ή προσευχή είναι πολύ μεγάλη ύπόθεσι· ανεβάξει τόν άνθρωπο ψηλά, αν προσεύχεται με ταπεινώσι και συντριβή καρδιάς.

✘ Όταν προσευχόμαστε και ό Θεός δέν μās άκούει, υπάρχει λόγος· έμεις είμαστε οι αίτιοι, έμεις τόν έμποδίζομε να μās άκούει. Ό Θεός τά θέλει όλα και όχι ό,τι μās περισσεϋει.

✘ “Όποιος αγαπά ειλικρινά δέν κατακρίνει, δέν σιχάινεται, δέν μισεί ούτε πιστό ούτε άπιστο, ούτε μαύρο ούτε λευκό, ούτε δικαιο ούτε άδικο και έχει τόν έαυτό του χειρότερο απ’ όλους.

† Γέρων Εϋμένιος

Εέ πολλά Μοναστήρια του Άγιου Όρους φυλάσσονται πανάρχαιες εικόνες της Παναγίας, πού μεταδίδουν την χάρι στους πιστούς. Ξεχωριστή θέσι όμως ανάμεσά τους κατέχει η Παναγία του Ναού του Πρωτάτου, γνωστή με την όνομασία “Αξιόν έστι”.

Ο Ναός του Πρωτάτου έχει αυτό τό όνομα από τόν Πρώτο, δηλαδή τόν έπικεφαλής όλων τών Μοναχών του Άγιου Όρους. Ο Ναός αυτός της Θεοτόκου είναι στίς Καρυές. Κτίσθηκε λίγο μετά τό 843, τόν ανακαίνισε ό Άγιος Άθανάσιος ό Άθωνίτης και τόν 13ο αιώνα τοιχογραφήθηκε από τόν κορυφαίο άγιογράφο Έμμανουήλ Πανσέληνο.

Η εικόνα της Παναγίας “Αξιόν έστι” βρίσκεται ένθρονισμένη στό Ίερό του Ναού, επάνω στό ιερό Σύνθρονο. Η όνομασία της όφειλεται στόν ύμνο “Αξιόν έστι...”, τό μεγαλυνάριον δηλαδή πού ψάλλει η Έκκλησία μετά τόν καθαγιασμό της Θείας Εύχαριστίας. Τόν ύμνο αυτό έψαλε γιά πρώτη φορά ό Αρχάγγελος Γαβριήλ.

Κοντά στην σκήτη του Πρωτάτου, στην τοποθεσία της Ίερας Μονής του Παντοκράτορος, είναι μία βαθειά κοιλάδα με πολλά κελλιά. Σ' ένα απ' αυτά τά κελλιά κατοικούσε ένας ηλικιωμένος Ίερομόναχος με τόν ύποτακτικό του. Επειδή υπάρχει ή συνήθεια νά γίνεται κάθε Κυριακή άγρυπνία στην Σκήτη, κάποιο Σάββατο βράδυ ό Γέροντας, έφυγε γιά τήν άγρυπνία λέγοντας στόν μαθητή του νά μείνη και νά κάνη τήν Άκολουθία στό κελλί. Μόλις έπεσε η νύκτα κάποιος κτύπησε τήν πόρτα. Ήταν ένας άγνωστος Μοναχός, πού ζήτησε νά περάσει τήν νύκτα στό κελλί. Τήν ώρα του Όρθρου σηκώθηκαν νά ψάλουν τήν Άκολουθία μαζί. “Όταν έφθασαν στόν ύμνο: “Τήν τιμιωτέραν...” ό ύποτακτικός του Γέροντα έψαλε μόνο

“τήν τιμιωτέραν τών Χερουβεϊμ...” ως τό τέλος, ενώ ό άγνωστος Μοναχός άρχισε τόν ύμνο με τά λόγια: “Αξιόν έστι ως αληθώς μακαρίζειν Σε τήν

Θεοτόκον, τήν άειμακάριστον και παναμώμητον και Μητέρα του Θεου ήμων”. Και μετά συνέχισε τόν υπόλοιπο ύμνο. Ο νεαρός ύποτακτικός άπόρησε και είπε στόν ξένο: “Ποτέ δέν ακούσαμε αυτά τά λόγια, ούτε έμεις, ούτε και οι πριν από εμάς Γέροντες”. Τόν παρεκάλεσε μάλιστα νά του γράψη τόν ύμνο γιά νά τόν ψάλλη κι αυτός. Επειδή λοιπόν δέν υπήρχε χαρτί και μολύβι, ό ξένος έγραψε τόν ύμνο σε μία πλάκα με τό δάκτυλό του και τά γράμματα χαράχθηκαν θαυματουργικά, ώσαν νά κινούσε τό δάκτυλό του πάνω σε πηλό. “Από τώρα και στό εξής ετσι θά ψάλλετε τόν ύμνο όλοι οι Όρθόδοξοι”, είπε και έγινε άφαντος. Ο ξένος αυτός ήταν ό Αρχάγγελος Γαβριήλ. Τόν είχε στείλει ό Θεός ν' άποκαλύψη τόν άγγελικό

ύμνο, γιά νά ψάλλεται μ' έναν τρόπο πού νά ταιριάζη καλύτερα στην Μητέρα του Θεού.

Οταν ό Γέροντας έμαθε, γυρίζοντας στό κελλί, τό θαυμαστό αυτό γεγονός, ενημέρωσε τόν Πρώτο του Άγιου Όρους και τήν Κοινή Σύναξι, δείχνοντας τήν πλάκα με χαραγμένα τά λόγια του ύμνου. Αφού έδόξασαν όλοι τόν

Θεό και εύχαρίστησαν τήν Θεοτόκο, έστειλαν τήν πλάκα στην Κωνσταντινούπολι, προς τόν Πατριάρχη και τόν Βασιλέα, με όλη τήν διήγησι του θαύματος γραπτώς. Από τότε ό άγγελικός αυτός ύμνος έγινε γνωστός σ' όλο τόν κόσμο. Η εικόνα της Παναγίας, πού βρισκόταν στόν Ναό του κελλιού όπου έγινε τό θαύμα, μεταφέρθηκε στόν Ναό του Πρωτάτου. Τό κελλί εκείνο, όπου ό Αρχάγγελος Γαβριήλ έδίδαξε τόν ύμνο, ονομάζεται μέχρι σήμερα “Αξιόν έστι” και η βαθειά κοιλάδα, όπου βρίσκεται, λέγεται από τότε “Αδειν”, διότι εκεί έψάλη γιά πρώτη φορά ό ύμνος.

Τό θαύμα αυτό έγινε στίς 11 Ιουνίου του 982, ήμερα Κυριακή. Από τά τέλη του 10ου αιώνας ό ύμνος πέρασε σε λειτουργική χρηση και ψάλλεται στην Θεία Λειτουργία μετά τήν εκφώνησι “Εξαιρέτως της Παναγίας...”, στόν ίδιο ήχο με τό Χερουβικό. Πλήρη Άκολουθία γιά τήν εικόνα “Αξιόν έστι” έγραψε τό

1838 ό λόγιος Ίεροδιάκονος του Ρωσικού Κοινοβίου Βενέδικτος. Τήν δεύτερη ήμερα του Πάσχα γίνεται στόν Ναό του Πρωτάτου πανηγυρική Θεία Λειτουργία και ακολουθεί μεγαλοπρεπής λιτανεία της θαυματουργού εικόνας. Κατά τήν λιτανεία έχουν γίνει πολλά θαύματα.

Η εικόνα “Αξιόν έστι” έχει διαστάσεις 70,5 X 44 εκατοστά χωρίς τήν άργυρή θήκη πού τήν περιβάλλει. Λόγω του χρόνου πού πέρασε, η μορφή της Θεοτόκου είναι πολύ σβη-

σμένη, αλλά διαβάζεται η έπιγραφή “Μήτηρ Θεου Καρυώπσσα”. Κατασκευάστηκε πιθανότατα στην Κωνσταντινούπολι.

Στίς 3 Οκτωβρίου

1913, μετά από όλονύκτια άγρυπνία στόν Ναό του Πρωτάτου, οι Άγιορείτες Μοναχοί συνέταξαν τό μνημειώδες ψήφισμα της αιωνίου και άδιασπάστου ένώσεως μετά της μητρός Ελλάδος και τό υπέγραψαν ένας-ένας με μετάνοια ένώπιον της εικόνας αυτής.

Η πρώτη έξοδος της εικόνας “Αξιόν έστι” από τό Άγιον Όρος έγινε τό 1963 κατά τήν εορτασμό της Χιλιετηρίδος του Άγιου Όρους, όταν μεταφέρθηκε στην Άθήνα, όπου τήν προσκύνησαν πλήθη πιστών. Τό 1985 μεταφέρθηκε με πλοίο του Πολεμικού Ναυτικού γιά προσκύνησι στην Θεσσαλονίκη, όπου οι έπίσημοι της πόλεως τήν υπεδέχθησαν μπροστά στόν Λευκό Πύργο με τιμές άρχηγού κράτους.

”Αξιόν έστι

ΤΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ

ΑΠΟ ΤΟ

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Δέν υπάρχει ολοκληρωτική κακία στα όντα. Γιατί ούτε ο Θεός, ο οποίος υπάρχει πραγματικά και είναι αίτιος του είναι, είναι κακός, ούτε κάποιο από τα δημιουργήματα είναι κακό, αλλά και τό αίτιο όλων (ο Θεός) είναι αγαθό και όσα έγιναν απ' Αυτόν αγαθά. Όλα όσα ήλθαν στην ύπαρξη από την ανυπαρξία δημιουργήθηκαν από τον Θεό και όλα είναι καλά και μάλιστα πολύ καλά. Τό κακό δέν είναι τίποτε άλλο παρά χάσιμο και έκούσια στέρσησι όσων ο Θεός δώρησε στην λογική φύσι, όπως ακριβώς ή πτώχεια είναι στέρσησι του πλούτου...

Είναι, λοιπόν, κακία ή κατάχρησι των φυσικων δυνάμεων. Γιατί αν χρησιμοποιήσωμε τίς δυνάμεις, τίς όποιες ο Θεός δώρησε στην ψυχή μας, για τον σκοπό που τίς λάβαμε, σύμφωνα δηλαδή με τον νόμο του Θεού που τίς έδωσε, αυτό είναι καλό. Αν όμως δέν τίς χρησιμοποιήσωμε για τον σκοπό που τίς πήραμε, αλλά αντίθετα προς τον νόμο του Θεού που τίς έδωσε, αυτό είναι κακό και δέν είναι κακές οι ίδιες οι δυνάμεις, ούτε ή χρήσι τους κακή, αλλά είναι κακός ο τρόπος τής χρήσεως, που γίνεται παρά τον νόμο του Θεού που τίς έδωσε.

Εάν, λοιπόν, χρησιμοποιούμε τροφή, ποτό, ύπνο και τά παρόμοια για να ζήσωμε, τό καθ' ένα απ' αυτά είναι καλό. Και εάν στρέψωμε την επιθυμία μας και την αγάπη μας προς τον Θεόν, τό μόνον κατά φύσιν επιθυμητόν, και προς τον πλησίον, σύμφωνα με τον νόμο του Θεού, και αυτό καλόν είναι. Και εάν διατηρούμε τίς συζυγικές σχέσεις ο καθένας με την γυναίκα του, με σκοπό την τεκνογονία, σύμφωνα με τον νόμο που δόθηκε στην φύσι, αυτό καλόν είναι: εάν, όμως, μάς έλκη ή επιθυμία για τά ξένα πράγματα, παρά

τον νόμο του Θεού, τούτο είναι κακό. Διότι είπε ο Θεός: "Δέν θά επιθυμήσης τό χωράφι του πλησίον σου, ούτε την γυναίκα του, ούτε όσα είναι δικά του".

Η πορνεία είναι κακή, όχι διότι ενώνονται σαρκικά ο άνδρας με την γυναίκα, αλλά διότι ένας άνδρας ενώθηκε με μία ξένη γυναίκα. Η κενοδοξία δέν είναι κακή, επειδή κάποιος αγαπά την δόξα, αλλά διότι δέν αγαπά την δόξα που προέρχεται από τον Θεό. Τό μίσος και ο θυμός, εάν στρέφονται εναντίον εκείνων που εμποδίζουν την σωτηρία τής ψυχής και την ένωση με τον Θεό μέσω του δρόμου τής υπακοής και οι όποιοι απομακρύνουν τον άνθρωπο από τον Θεό, δηλαδή εάν στρέφονται κατά του διαβόλου και των όργων του, τότε είναι καλά. Διότι λέγει ή Γραφή: "Κι εγώ, Κύριε, δέν

έμισσησα εκείνους που σέ μισούν και δέν έλυωσα στον άγωνα εναντίον των έχθρων σου; Τούς έμισούσα με τέλειο μίσος και έγιναν δικοί μου έχθροι". Και οι Άγιοι Μάρτυρες στρέφονταν κατά των τυ-

ράνων γεμάτοι δίκαιο θυμό...

...Είναι λοιπον κακό τό να επιθυμούμε να αρπάξουμε εκείνο που δέν μάς ανήκει, αλλά είναι του Θεού. Η κατάκρισι είναι κακή. Διότι στον Θεόν μόνο ανήκει ή κρίσι και είναι κακό να αρπάζουν μερικοί τό αξίωμα του Θεού, ενώ δέν δόθηκε σ' αυτούς τό δικαίωμα να κρίνουν. Η κενοδοξία και ή υπερηφάνεια είναι κακές. Γιατί στον Θεό μόνο ταιριάζει ή εξύψωσι και ή δόξα.

Όστε τίποτε άλλο δέν είναι ή κακία παρά ή παρά φύσι και παράνομη χρήσι των φυσικων δυνάμεων, πράγμα που δέν υπήρχε, αλλά είναι δικό μας έφεύρημα.

Άγ. Ιωάννου Δαμασκηνοῦ

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ ΖΗΛΟΣ

Ο Άββας Ιωάννης ο Κολοβός, πολύ νέος στην ηλικία, ασκήτεψε στην έρημο μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό του. Συνεπαρμένος κάποτε από υπερβολικό ζήλο για τά πνευματικά, είπε στον αδελφό του:

- Θέλω να ζήσω άμέριμνα, σαν τους Άγγέλους, που δέν ασχολούνται με τά υλικά, αλλά δοξολογούν ακατάπαυστα τον Ύψιστο. Άφησέ με να πάω στην έρημο ν' απολαύσω τέτοια ζωή.

- Κανένας δέν σ' εμποδίζει, του είπε εκείνος.

Την άλλη ήμέρα τό πρωί ο Ιωάννης ξεκίνησε για την έρημο, χωρίς να πάρη τίποτε μαζί του.

Έλειψε μία ολοκληρη εβδομάδα κι ύστερα, μισοπεθαμένος από την πείνα και τό κρύο, κτύπησε την πόρτα τής καλύβας τους.

- Ποιός είναι; έρώτησε από μέσα ο αδελφός του, που έκανε πώς δέν τον είχε αντίληφθῆ.

- Ο Ιωάννης, αποκρίθηκε άτονα εκείνος.

- Άδύνατον, αποκρίθηκε ο άλλος από μέσα. Ο Ιωάννης έγινε Άγγελος, δέν ζει πιά με τους ανθρώπους.

- Άνοιξε, αδελφέ μου, άρχισε να παρακαλή ο Ιωάννης, θέλω να ξαποστάσω.

Ο αδελφός του όμως, θέλοντας να τον διορθώσει, τον άφησε έξω ως τό άλλο πρωί. Όταν ξημέρωσε, τον έβαλε πιά μέσα.

- Όστε είσαι άνθρωπος ακόμη; τον έρώτησε χαμογελώντας. Κάθισε λοιπόν να δουλέψης για να ζήσης, γιατί δέν είναι για σένα τά ύψηλά.

Ο Ιωάννης ζήτησε ταπεινά συγγνώμη κι από τότε εργαζόταν με προθυμία τό εργόχειρο. ❖

Αθωνικά

Τροφή Ζώγγω καί Κεκκοιμημένω

Κάποτε ένας αδελφός στην Νέα Σκήτη περιέπεσε σ' έναν αμφίβολο λογισμό: "Προσευχόμαστε, άγρυπνούμε..., ώραία αυτά. Όμως κατ' αυτόν τόν τρόπο βοηθοῦμε καί τούς άλλους ἢ μόνον τόν ἑαυτό μας;". Ἐνώ ἐτοιμαζόταν νά ἐξομολογηθῇ αὐτόν τόν λογισμό στόν Γέροντα, τόν πρόλαβε ὁ δεύτερος καί, μέ πρόσωπο πού φαινόταν βαθειά συγκινημένο, εἶπε στόν ἀδελφό:

- Ἀπόψε, παιδί μου, ὁ Θεός μου ἔδειξε τό ἐξῆς φοβερό θέαμα: ἐνώ προσευχόμεν, μοῦ φάνηκε γιά μιά στιγμή ὅτι βρισκόμουν σέ μιά πολύ μεγάλη τράπεζα. Στεκόμουν μπροστά σέ μιά πόρτα, πού ἔμοιαζε σάν τήν Ὑραία Πύλη τῆς Ἐκκλησίας. ἐνώ ἀμέτρητα πλήθη περίμεναν στή σειρά. Ἐγώ ἔμοιαζα σάν ἀρχιστοιχοῦς. Μέσα σ' αὐτόν τόν χώρο διέκρινα καί σένα νά βρίσκεσαι κοντά μου. Ἐκοβες κάτι μεγάλα πρόσφορα καί μοῦ τά ἔφερνες. Ὁ ἄλλος κόσμος περνοῦσε σέ δύο σειρές, στή μιά οἱ ζωντανοί, στήν ἄλλη οἱ πεθαμένοι. Μοίραζα σ' ὅλους ἀπό μιά μερίδα εὐλογία καί ἔφευγαν ὅλοι χαρούμενοι. Διέκρινα ἀνάμεσά τους πολλούς γνωστούς μου, ὅσους εἶχα γραμμένους, ζωντανούς-πεθαμένους, στό μνημοχάρτι.

- Γέροντα, αὐτό ἦταν γιά μένα, εἶπε ὁ ἀδελφός. Μοῦ ἔλυσες τήν ἀπορία. Τώρα κατάλαβα τί προσφέρουν οἱ προσευχές καί τό μνημόνευμα στήν προσκομιδῇ σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ὁ Γέροντας τόν ἀκούσε μέ προσοχή καί συνέχισε:

- Ἀφοῦ, παιδί μου, ἐνδιαφέρεσαι, νά σοῦ πῶ καί κάτι γιά τό κομποσχοῖνι, πιό φοβερό. Ὁ Γέροντάς μου εἶχε στόν κόσμο μιά ἐξαδέλφη. Ἄν καί ἡ ζωῆ της δέν ἦταν τόσο καλή, ὁ Γέροντας τήν ἀγαποῦσε πολύ. Κάποτε τόν εἰδοποίησαν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του πέθανε καί μάλιστα ὄχι καλά. Ἐκαμε διάφορους μορφασμούς, μιλοῦσε ἄσχημα καί σ' αὐτά τά χάλια πάνω ξεψύχησε. Μόλις τό ἔμαθε ὁ Γέροντάς μου ἄρχισε τά κλάματα. Ἐγώ παραξενεύθηκα. Τόση εὐαισθησία;

Νά κλαίει τόσο πολύ; Ὅμως κατάλαβε κι ὁ ἴδιος τόν λογισμό μου καί μέ πρόλαβε λέγοντας: "Ἐγώ παιδί μου δέν κλαίω πού πέθανε, ἀλλά κλαίω γιατί κολάσθηκε". Ὡστόσο ἀπό τήν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Γέροντας δώστου συνέχεια νηστεία καί προσευχή γιά τήν ἐξαδέλφη του. Ὑστερα ἀπό λίγες μέρες τόν εἶδα πολύ χαρούμενο καί τόν ἐρώτησα τί συμβαίνει. "Νά σοῦ πῶ, παιδί μου", μοῦ ἀπάντησε. "Ἀφοῦ ὄλες αὐτές τίς ἡμέρες δέν ἔπαψα ν' ἀγρυπνῶ μέ νηστεία καί δάκρυα γιά τήν ξαδελφούλα μου, σήμερα εἶδα ἕνα θαυμαστό ὄραμα. Ἐνώ προσευχόμεν ἐμφανίσθηκε ζωντανά ἡ ξαδελφούλα μου καί μοῦ φώναξε μέ πολλή ἀγαλλίασι: "Σήμερα εἶναι ἡ μέρα τῆς σωτηρίας μου. Σήμερα γλύτωσα ἀπό τήν κόλασι. Σήμερα πηγαίνω στόν παράδεισο". Τήν ἴδια στιγμή βλέπω τόν μακαρίτη τόν Παπα-Γιώργη μπροστά μου. Αὐτός εἶναι ἕνας σύγχρονος Ἅγιος. Ὅταν ἦμιον στόν κόσμο τόν πρόλαβα. Ἐβαλε στό μυαλό του, εἰ δυνατόν, νά βγάλη ὅλους τούς ἀμαρτωλούς ἀπό τήν κόλασι. Κάθε μέρα λειτουργοῦσε καί μνημόνευε χιλιάδες ὀνόματα. Κατόπιν γυρνοῦσε τά μνήματα καί ὅλη μέρα διάβαζε τρισάγια καί μνημόσυνα στους πεθαμένους. Ἀφοῦ λοιπόν ἐν ὄραματι τόν εἶδα μπροστά μου, τόν ἀκούω καί μέ μεγάλο θαυμασμό μοῦ λέγει: "Βρέ-βρέ.. ἐγώ μέχρι τώρα ἐνόμιζα ὅτι οἱ πεθαμένοι σῶζονται μόνο μέ λειτουργίες καί μνημόσυνα. Τώρα ὅμως εἶδα καί κατάλαβα ὅτι καί μέ τά κομποσχοῖνια σῶζονται οἱ κολασμένοι". Καί ξανά μέ θαυμασμό: "Καί μέ τά κομποσχοῖνια σῶζεται ὁ κόσμος". Μ' αὐτό τό ὄραμα πληροφορήθηκα ὅτι ἡ ξαδελφούλα σῶθηκε, ἀλλά ὁ Θεός μου ἔδειξε καί τήν δύναμη τοῦ κομποσχοινοῦ, ὥστε καί ἀπό τήν κόλασι νά βγάξῃ ψυχὴν".

Ἀφοῦ εἶπε αὐτά ὁ Γέροντας, ἔδωσε στόν ἀδελφό τήν εὐλογία του καί τοῦ εὐχήθηκε: "Ἄντε στήν εὐχή μου καί κοίταξε νά βιαστής ὅσο μπορείς στήν ὑπακοή καί στήν εὐχή, ἂν θέλης καί τόν ἑαυτό σου καί τούς άλλους νά βοηθήσης". ✠

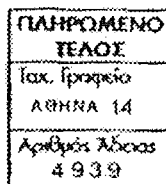
Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ

ΕΚΔΟΣΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447-903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.10 € κωδ. ταχ. 2177

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με
ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ